

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันการผลิตไม้คอกไม้ประดับของเกษตรกรได้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะเป็นอาชีพเสริมให้แก่เกษตรกรได้เป็นอย่างดี และเกษตรกรบางรายก็สามารถยึดเป็นอาชีพหลักได้ ไม้คอกไม้ประดับที่เกษตรกรให้ความสนใจมีอยู่หลายชนิด เช่น กุหลาบ เบญจมาศ ดาวเรือง เยอบีร่า ฯลฯ เป็นต้น

นอกจากไม้คอกดังที่กล่าวมาแล้วยังมีไม้คอกอีกชนิดหนึ่งที่เกษตรกรให้ความสนใจปัจจุบัน เป็นอาชีพเสริม ได้แก่ ปทุมนา (*curcuma alismatifolia* Gagnep) เป็นพืชสกุลมิ้น แต่เดิมใช้เป็นพืชสมุนไพรและริโภคเป็นอาหาร แต่เนื่องจากดอกมีลักษณะและสีสรรสวยงามจึงได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง เพื่อใช้เป็นไม้คอก ไม้กระถางและไม้ประดับแปลง ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ได้รับการส่งเสริมให้เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอีกชนิดหนึ่งตลาดต่างประเทศที่สำคัญของปทุมนา ก็อ เนเซอร์แลนด์ ญี่ปุ่น และ อเมริกา ซึ่งขณะนี้ได้เริ่มขยายตลาดไปยังต่างประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปทุมนาเริ่มส่งออกเมื่อปี พ.ศ. 2535 มูลค่าการส่งออกมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ขณะนี้ผลผลิตยังไม่เพียงพอ กับความต้องการของตลาด ซึ่งมีความต้องการทั้งหัวและดอกตลอดทั้งปี แต่ประเทศไทยสามารถผลิตปทุมนาได้เฉพาะในฤดูกาลปกติเท่านั้น จึงได้ศึกษาวิธีการผลิตปทุมนานอกฤดูกาลขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิต และมูลค่าส่งออกให้สูงขึ้น (เอกสารเผยแพร่ร่างงานเทคโนโลยีข้าวไทยสู่สหสวรรษใหม่, 2543)

ปริมาณการส่งออกในฤดูแรก พ.ศ. 2536 และ 2537 สูงถึง 1.3 และ 1.0 ล้านแห็งตามลำดับ ซึ่งแม้ว่าจะเป็นปริมาณต่ำน้ำหนักสูงแต่ก็ยังต่ำกว่าปริมาณความต้องการของตลาดโลกที่ปริมาณการว่าไม่ต่ำกว่า 2 ล้านแห็งต่อปี (สุริช : 2539)

ประเทศไทยส่งออกปทุมนาผ่านทางท่าอากาศยานกรุงเทพฯ และท่าอากาศยานเชียงใหม่ เพิ่มจาก 2 แสนหัว ในปี พ.ศ. 2536 เป็น 2.4 ล้านหัว ในปี พ.ศ. 2537 ซึ่งจะเห็นว่าปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นในอัตราสูงพร้อมๆ กับราคาต่อหัวที่เพิ่มสูงขึ้นด้วย ประมาณว่าความต้องการของตลาดโลกในช่วง พ.ศ. 2540 หรือในปีถัดไปนั้น จะอยู่ใน ระดับ 2 ล้านหัวต่อปี ในการปลูกพืชกลุ่มปทุมนาหรือกระเจียวเพื่อจำหน่ายนั้นสามารถสร้างรายได้ก้อนหักค่าใช้จ่ายแก่เกษตรกรได้มาก ระหว่าง 1-2 แสนบาทต่อไร่ต่อปี ซึ่งปัจจุบันสูงมากเมื่อเทียบกับไม้คอกชนิดอื่นๆ (สุปราณี : 2540)

อย่างไรก็ตามการผลิตปัจุบันมีปัญหาอีกหลายประการ เช่น ปัญหาหัวพันธุ์ไม่ปลดโรค เกษตรกรไม่รับໃใจในตลาดว่าผลิตแล้วมีต่อการองรับแน่นอนหรือไม่ ทำให้การผลิตหัวพันธุ์ปัจุบันมา ไม่สมำเสมอ และเกษตรกรบางรายก็ยังมีประสบการณ์น้อยในการปลูกและผลิตปัจุบันมา

เหตุผลที่ทำการศึกษาเรื่องปัจุบันมาเพื่อจะได้ทราบถึงวิธีการผลิตและการจำหน่ายของเกษตรกรที่ปลูกอยู่แล้ว และเกษตรกรรายใหม่ที่ให้ความสนใจผลิตด้วยตนเอง ตอนแทนจากการปลูกปัจุบันมาในหนึ่งฤดูกาลของเกษตรกรและได้ทราบถึงวิธีการดูแล การผลิตตลอดจนการดูแลรักษาโรคและแมลงต่างๆ ที่เกิดกับปัจุบันมา และเพื่อที่จะได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ของเกษตรกรที่ปลูกปัจุบันมาเพื่อที่จะได้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการปลูกและผลิตปัจุบันมาต่อไป ซึ่งในการครั้งผู้วิจัยทำการเลือกศึกษาเฉพาะอำเภอพร้าว อำเภอสันทราย และอำเภอแม่ริม เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีเกษตรกรให้ความสนใจและมีปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นทุกปี โดยมีการรวมกลุ่ม และมีการกำหนดกฎระเบียบที่แน่นอนในการผลิต เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ ตรงกับความต้องการของตลาดในประเทศไทยและต่างประเทศ

เนื่องจากมีผู้ศึกษาเรื่องปัจุบันมาแล้วในด้านการส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ แต่ในการศึกษาในครั้งนี้จะศึกษาถึงการผลิตและการจำหน่ายของเกษตรกรที่ทำการผลิตตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการเก็บเกี่ยว การจำหน่ายให้แก่ผู้รับ ผลตอบแทนที่เกษตรกรผู้ปลูกปัจุบันมาได้รับจากการผลิตตลอดจนการศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เกษตรกรประสบในการผลิตปัจุบันมาเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาปัจุบันมาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาวิธีการผลิตและการจำหน่ายปัจุบันมาของเกษตรกรใน จังหวัดเชียงใหม่
- เพื่อศึกษารายได้และผลตอบแทนจากการปลูกปัจุบันมาในหนึ่งฤดูกาลปัจุบันของเกษตร
- เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการผลิตและการจำหน่ายปัจุบันมาของเกษตรกรใน เชียงใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบสภาพการผลิตและการจำหน่ายตลอดจนปัญหาและผลตอบแทนของเกษตรกรในการผลิตปัจุบันมาในจังหวัดเชียงใหม่ อันจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตปัจุบันมาต่อไป

นิยามศัพท์

ปีกุ่มมา (*Curcuma alismatifolia* Gagnep.) หมายถึง ไม้ดอกไม้ประดับในเขตหนาวในวงศ์ชิ้น ซึ่งจะสามารถอ่อน化ได้ในลักษณะไม้ตัดออก ไม้กระถางและไม้ประดับแปลงและส่งออกในรูปของหัวพันธุ์ได้

การผลิตปีกุ่มมา หมายถึง ผลิตหัวเพื่อจำหน่าย

เกษตรกร หมายถึง ผู้ปลูกปีกุ่มมาในพื้นที่อำเภอสันทราย อำเภอพร้าว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

วิธีการผลิต หมายถึง การที่เกษตรกรทำการปลูกปีกุ่มมา เป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริม และได้ผลผลิตออกมากเพื่อจำหน่ายให้กับผู้บริโภค โดยมีขั้นตอนการขยายพันธุ์ การปลูกและการดูแลรักษา การเก็บเกี่ยว การตัดเกรด การเก็บรักษา และการบรรจุหีบห่อตลอดจนการป้องกัน การพักตัวของหัวพันธุ์ ปีกุ่มมาเพื่อใช้ปลูกและจำหน่ายต่อ

การรับข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การรับข้อมูลทั้งด้านการผลิต ภาวะการผลิตเกี่ยวกับปีกุ่มมา และการฝึกอบรม ตลอดจนการให้คำแนะนำแก่เกษตรกร โดยเจ้าหน้าที่ส่งเสริม

สภาพการผลิต หมายถึง จำนวนพื้นที่การผลิต ปริมาณการผลิต ผลผลิตต่อไร่ต่อต้นทุนการผลิต และมูลค่าของผลผลิตของเกษตรกร

ต้นทุนการผลิต หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการผลิตปีกุ่มมา เช่น การเต็มดิน ค่าเมล็ดพันธุ์ ค่าปุ๋ย ค่าสารเคมี ป้องกันกำจัดศัตรูพืชและวัชพืช

ราคาของผลผลิต หมายถึง ราคาน้ำที่เกษตรกรได้รับจากการขายปีกุ่มมา

ผลผลิตต่อไร่ หมายถึง ผลผลิตทั้งหมดตามฤดูกาลชนิดใดชนิดหนึ่งที่ผู้ผลิตได้คิดเฉลี่ยต่อพื้นที่ปลูกชนิดนี้หนึ่งไร่

ผลผลิตทั้งหมด หมายถึง ผลผลิตปัจุบันมาทั้งหมดของเกษตรกรที่ผลิตได้ต่อ 1 ฤดูกาลผลิต

ผลตอบแทน หมายถึง รายได้สุทธิที่เหลือของรายได้ทั้งหมดที่หักค่าใช้จ่ายแล้ว

รายได้จากการผลิตปัจุบันมา หมายถึง รายได้ทั้งหมดที่ผู้ผลิตได้รับจากการผลิตพืชตามฤดู การผลิตพืชหนึ่ง ต่อหนึ่งฤดูกาลผลิต ซึ่งเท่ากับ จำนวนผลผลิตทั้งหมดคูณด้วยราคารองผลิต พืชชนิดที่ขายได้ที่ไวน์

รายได้ต่อไร่ หมายถึง รายได้ทั้งหมดที่ผู้ผลิตได้รับจากการผลิตพืชตามฤดูกาลพืชได้พืช หนึ่งต่อหนึ่งฤดูกาลผลิต คิดเฉลี่ยต่อพื้นที่เพาะปลูกพืชชนิดนั้น ๆ หนึ่งไร่

รายได้สุทธิต่อไร่ หมายถึง ส่วนของรายได้ทั้งหมดที่อยู่เหนือต้นทุนผันแปรทั้งหมดต่อพื้นที่ปลูกหนึ่งไร่